

[Orla Møller.]

Og så kunne jeg have lyst til at føje til, at en væsentlig ting i denne forbindelse har vel været det gode klima, der har præget de fleste af forhandlingerne. Selv da vi kom på kant med hinanden i går, vil jeg have lov at sige kan tages som en positiv forhåbning for det kommende folketingsårs samarbejde.

Det er vist ikke dejligt at være politiker, end ikke at være socialdemokratisk politiker, men jeg synes, det er nødvendigt at sige ved afslutningsdebatten her i dag, at vi kan nu godt være det arbejde bekendt, der er lavet i denne samling, og i bevidst modsætning til, hvad der normalt siges og skrives om disse ting, vil jeg gerne have sagt det så stærkt, at politikerne i det danske folketing kan godt rejse hjem med forholdsvis god samvittighed efter det arbejde, der er lavet, vi kan godt være det bekendt. Når jeg siger det så stærkt, er det, fordi der ikke er ret mange andre end os selv, der vil sige det, men siges skal det altså. For situationen er jo den, at utilfredsheden i vælgerbefolkningen er stor, men man må dog i den forbindelse gøre opmærksom på, at det er nu slet ikke så ringe endda at være dansker. Den velstandsstigning, som vi har set her i landet den sidste halve snes år, er i realiteten uden sidestykke i Danmarks historie. Vi har fået fremgang på alle områder, vi har været i stand til at løfte et forbrug til højder, ingen af os forestillede os for 10 år siden. Vi har fået en reallønsfremgang, som gør, at der er sket virkelig fremskridt for det brede udsnit af den danske befolkning. Jo, man må nok have lov at sige, at det er slet ikke så ringe endda, selv om skatten trykker en gang imellem, og selv om man på mange andre måder kan blive utilfreds med situationen. Vi kunne godt have brugt de næste 10 minutter til at vise, hvor mange farvefjernsyn der købes, hvor mange campingvogne der købes, hvor mange sommerhuse der bliver opført. Der er penge nok, ser det ud til efter det, og der er i hvert fald ét tids-

punkt, hvor jeg altid tænker på det, det er, når jeg søndag aften sidder og hører resultaterne fra travbanerne, hvor mange millioner kroner der er omsat. Der må altså være nogle mennesker, der har penge i lommerne endnu.

Der er oven i købet tegn på en fortsættelse af den økonomiske fremgang i Danmark. Man kan næsten blive nervøs, når man ser de forudsigelser for den kommende økonomiske udvikling, som kommer fra vismændene, fra Europakommissionen og fra flere andre steder om landets økonomiske situation. Der kommer indtægtsstigninger af et helt ukendt omfang, og til dem, der føler sig trykket under skattens byrder, er det måske nok værd at få sagt: vi skal for det næste års vedkommende, hvis man kan tro Amtsrådsforeningen, opleve en indtægts-eksplosion på omkring 15 pct. Der er i hvert fald lyspunkter i den økonomiske situation for den almindelige borger i Danmark.

Den kraftige økonomiske vækst vil betyde, at alle borgere i dette land vil være med i en yderligere velstandsstigning. Danmark er blevet førende, når det drejer sig om boligbyggeriet, ja, vi er vel endda nødt til at sige, at vi har bygget så meget og har så meget under opførelse for øjeblikket, at det er ud over kanten af det, vi økonomisk kan holde til.

Nu ved jeg godt, at det kommer ind i debatten senere, at det er meget godt at ridse alle disse optimistiske ting op, men hvad nytter det, når det offentlige bliver ved med at æde alt det, som kommer af økonomisk fremgang. Her er det nok værd at gøre opmærksom på, at så galt står det altså ikke til. Den kage, som skal deles af borgerne i dette samfund, bliver forøget kraftigt i det kommende år, man gætter på 5-6 pct., men kun omkring de 4 pct. går til det offentliges forbrug. Det vil sige, at vi i hvert fald i den situation er på rette vej, og lykkes det så i løbet af sommeren at følge det initiativ op, som økonomi- og budgetministeren har givet udtryk for her for et par dage siden, til fortsatte spareforhand-